

ПЕТКО ТОДОРОВ

НОЩЕН ВИХЪР

chitanka.info

В ноемврийската влажна нощ, когато цялата земя е глъхнала и спи, той един вилнее над покриви и градини — нощният вятър. Вслушай се навън. Емнал се отгоре чак, пряко полята и града фучи насам. Смее ли се, или плаче — не можеш го разбра... Някъде оттатък изтрополи по керемидите, праметна се върху оголелите клони из градината, сбра върховете им... Чуй, разскрибуцаха се като мачти те на тежка гемия. От клоните изведнъж над почернелия връх на тополата се изправи, изсвири, сепнато, обви се около стъблото ѝ и се смъкна, окапалите листи да сбира по земята. От бакърени, вкотлени листи той дреха намята върху разголената си снага, изподраскана по тръне и камънаци — и като че се досети нещо, пак се погна през калната улица. Тъмно е. Той не гледа накъде тича. Блъсна се в насрещния дувар, таме на завоя развя дрипите си — кой знай какво го е подзело!... Не, чакай! Извърна се, сви пешове, ще се повърне насам... Чуй, цял настръхнал вече блъска твоята врата като бащина. И плаче, и къльне, и псува — чуй, той няма да отминне!

Ако ти си сам, приседнал край огнището, грееш уморени нозе и макар отколе е време да легнеш, все още не можеш да надвиеш безсъницата си, недей остава глух към поплаките на клетника — стани му отвори. Ще видиш — пред прага той ще свали своята кална измокрена дреха от осланени листа — по нея тук-там се чернеят кървави петна от раните му, — ще се втурне вътре и като псе ще се свие до камината. Ти се върни пак на мястото си, седни си и посъбери главните само. Най-напред той няма да се стърпи: ще стъкне огъня, ще го раздуха. Поглеж: цял рояк искри избили в очите ти чак — не му придирай. Дето влезе той, изведнъж ще помете, ще почисти, може в бързината си да капичне нещо и да счупи — то защото не му иде нищо отръки, пък много се припира. А сега виж трепере цял от студ, бърза да се разгори огъня, да съживи премръзналите си стави. Ти вече остави на него, той както се е свил в къта, често-често ще се избръща към огъня, ще го подклажда, от очи му ще капят сълзи върху димящите главни и какъвто си е дърдолив, ще ти разправи де е бил и пребил.

Недей да му обръщаш глава, послушай го! — И за него се е пуквала някога пролет, по цели вечери и той е шепнал тихите си думи на цветята, а в полунощи се е притаявал да сбира сребристите трели, що славеят разсипва сред росните гори. Не мисли, че се хвали сам, ако

ти каже, че няма по чукари цвете, което той да не е милувал, и няма дърво, което да не е обземал сладък трепет, кога той го е доближавал...

Ала много скоро той на всичко се е насищал — сам обрули и радости, и цветя и без жал ги затъпка в калта. Почна да се ропа, почна да се дърпа и веднъж надвечер, когато надлъж и нашир в полето щурците подеха да разправят приказката на морния жетварски ден, той се втурна по друме и раздруме да събира праха, за да засипва с него небото. Притихна всичко, потъмня навред, а той се изви над полята с праха-вихрушка танец да върти.

Оттогава така бездомен той се скита: всекиму се криви и присмива. — Гурбетчия, забързал към дома, той го пресреща, иска да го отбие от пътя, размята му скутовете, сякаш да го претърсва за печалбата му. Орачът, вдигнал благочестива ръка, засява угарите си — той отзад му бръска семето и му подсвирква насмешливо.

Той не се срамува от себе си. Би ти разправил всичките си погони и премеждия. Но тебе те обори дрямка и той вижда, че ти вече го не слушаш. През вратата ли, която си забравил добре да притвориш, или през коминя, той ще скочи пак гол навън, ще свие покрай къщи и ще търтят отново босите му крака по смразената улица. В присънка ти отваряш очи пред загасналата жаравя — всичко наоколо затихнало след него.

Недей сбира вежди, нито се гневи някому. — Ако от стария иконостас не са ти махнали кандилото, стани, запали го. Когато светлината облее прогложаната вече от червеите светогорска икона — ти се прекръсти за всички, които в тази дълга есенна нощ ги не сдържа край топло огнище, които ни на грижа, ни на радост марят.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.